

pāw neid kord tulutakse. Midda warremine kapsta taimed mahha sawad, sedda mōnnusamine lāhwad nemmad kašwama, sest et fewadine willo taimed kossutab, agga suine pallaw neid ülleliig ārranārītītab ja mittokord kuulme-leh hedki ārwitab, mis läbbi taime nurja lāhhēb.

Ei saaks leiwa pudus meie kohhal ial ni rāns gaks minnema, kui rahwas suremat oolt aedade pārrast ette wōttakṣid ja aast aastalt ennam kedo wilja mahha teeksid; agga kes wāhhegi meie maal tallo-perredes kāinud, kūl se selgeste teāb mis weikid õue-ajad meie rahwal on, ja kudda mōnnes kohhas sest weikest tūkkist weel kolm jäggo suwilja pōlluks tehhatkse, et agga üks o ssa aja wilja tarvis járrele jádb. — Agga se assi tulleb nōnda: furnatud pōllus ei kašwa ennam wilja, sellepārrast kīstakse nūud rōwli kombel se pišsoke rammo, mis wannal ajal õue aeda sanud, māa pinnast wālja ja rūūstakse kōik kohhad ühhes koos ārra. Kes ses luggemisses omma majapidamist otsego peglis nāab: se wōtko parremat nōu ette ja parremat tōdd kātte, muido ei lāhhē assi ial parremine, waid kehwus tōuseb igga aasta suremaks.

Wimaks tulleb weel sedda tāhhentada, et üksnes se läbbi leiwa pruuk ni sureks lāhhēb, et meie rahwal kedo wilja ei olle. Üks mōistlik perrenaene, kes nāddal otsa iggapāw maitsevat fevdust perrele oškab walmistada ei prugi poolt sedda wōrra leiba, kui teine, kellel kedo warra ep

olle. Wōtke sekš ühtlase nōuks, murrelikumal kombel õuesaedade eest oolt kanda, siis tōuseb teie maja-ellamise rikkus pea ni sureks, et kehwuse keppike teie õue peālt pōggeneb. F. R.

Tenno Jummala õnnistusse eest.

1. Laulsem tenno Issandall', Õnnistusse Jummalall'! Kīkem kīge ilmaga Tedda, ke iks armoga Sōta annap tōprile, Sōki noril' kaarnile, Toidust innimissile.

2. Ærge wiitke eal sis Tālle laulda ütteliss': Jummal om ni armolik, Et ta annap sedda fil, Mes meil' waja ilma pāäl; Pāstap meid ka hādbast tāål, Õnnistap meid siin nink sāål.

3. Raege siin ümbre-kaut, Kuis ta ilma hāga tāút! Temma loja-sõnna pāäl Kaswap māast teil' leiba tāål; Alja, wālja hāitsewa, Pōllo wilja fannawa, Teile toidust annawa.

4. Issfa, ke meid armastap, Eggapāiw meid Õnnistap, Om fa nūud meil' heldeste Sōki andnu rohkest. Laulke rōõmsasti Issandall'! Toge littust tenno tāål', Õmmal armo Jummalall'!